

[Indenrigsministeren]

Med aftalen af maj 1986 blev der *ikke* tilset generelle skatteforhøjelser, hvilket heller ikke er påkrævet, såfremt kommunerne tilrettelægger deres udgiftspolitik i overensstemmelse med regeringens henstillinger.

Spm. nr. S 1611

Til *undervisningsministeren* (13/8 86) af:

Mette Groes (S):

»Vil ministeren i forbindelse med ministerens skrivelse af 8. april 1986 til universiteter, universitetscentre og højere læreanstalter oplyse, hvad der forstås ved sætningen s. 6 nederst, hvor der står, at »foranstaltninger over for videnskabelige medarbejdere, der gennem nogle år ikke har kunnet afvise forskningsresultater, kan eksempelvis være samtaler, tilkendegivelser, tildeling af større/mindre undervisningstid, overgang til deltidsansættelser, i værste fald afskedigelser – alt efter forholdets karakter«?»

Begrundelse

Spørgeren ønsker ved besvarelsen bl.a. oplyst, om der vil blive taget højde for, at visse videnskabelige medarbejdere arbejder forholdsvis langsomt, uden at der på nogen måde kan siges at være tale om dovenskab – arbejdets art muliggør ikke den store produktivitet – ligesom det ønskes oplyst, i hvilket tilfælde ministeren vil skønne det rimeligt, at der tildeles mindre undervisningstid.

Svar (19/8 86):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Der er i sætningen en skrivefejl, idet »afvise«, som det fremgår af sammenhængen, skal være »opvise«.

I begrundelsen for spørgsmålet nævnes, at man bl.a. ønsker oplyst, »om der vil blive taget højde for, at visse videnskabelige medarbejdere arbejder forholdsvis langsomt, uden at der på nogen måde kan siges at være tale om dovenskab – arbejdets art muliggør ikke den store produktivitet – ligesom det ønskes oplyst, i hvilke tilfælde ministeren vil skønne det rimeligt, at der tildeles mindre undervisningstid«.

Hertil kan jeg sige, at det jo netop fremgår af sætningen, at det afgørende naturligvis må være forholdets karakter. Det forskningspro-

jekt, der arbejdes med, kan jo være af en sådan art, at dette i sig selv begrundes, at der går lang tid, før resultater kan opvises, og det er da naturligt helt acceptabelt. Det er netop sådanne forhold, der kan belyses ved de samtaler, der nævnes.

Det er ledelsen af de enkelte institutter, der skal fordele arbejdsopgaverne mellem de ansatte. Ansvar for, at instituttet anvender sine samlede ressourcer bedst muligt, bør være placeret dér, hvor den faglige ekspertise er til stede. Jeg vil ikke finde det rigtigt at gå nærmere i detaljer med hensyn til opgavernes fordeling. Som et nærliggende eksempel vil jeg dog godt nævne, at hvis en forsker er i gang med et tidkrævende projekt, der af instituttet prioriteres højt, kan dette være en begrundelse for at aflaste vedkommende for undervisningsopgaver.

Spm. nr. S 1612

Til *statsministeren* (14/8 86) af:

Thoft (SF):

»Kan statsministeren bekræfte, at udgiften til repræsentative sammenkomster, som ministre afholder i deres hjem, i andre tilfælde end trafikministeriet er udgiftsført af ministerierne med benyttelse af samme (ringe) dokumentationskrav for udgiftens størrelse, som har været praktiseret i trafikministeriet, og vil statsministeren, såfremt han kan bekræfte dette, helt eller delvis sikre, at dokumentationsgraden, som forlanges af en minister for afholdte repræsentationsudgifter i hjemmet, fremover kommer til at svare til de krav, ligningsmyndighederne normalt stiller?«

Begrundelse

I en TV-udsendelse af 13. august 1986 måtte man af forhenværende trafikminister Arne Melchior's udtalelser få det indtryk, at den måde, trafikministeren fik refunderet udgifter til repræsentative sammenkomster i hjemmet på, i hvert fald i dette ministerium var normal praksis også under tidligere politiske chefer. På den baggrund er det nærliggende at antage, at trafikministeriet ikke er det eneste ministerium, som har benyttet denne afregningsmetode, hvor egentlig dokumentation for de afholdte udgifters størrelse savnes helt eller delvis.